

Het liefdesleven van een rijpe vrouw en kwetsbare jongen

GEORGE SAND & CHOPIN

Yvonne van den Hurk speelde glansrijke rollen in het theater, op televisie en in films. Nu begint ze met een reeks voorstellingen over klassieke componisten. De eerste draait om het liefdesleven van Frédéric Chopin en George Sand. Acht hectische jaren met live pianomuziek.

Door MARTIN HERMENS

Dat ze het acht jaar met elkaar uithielden heeft Yvonne van den Hurk nog het meest verbaasd. Componist Frédéric Chopin en zijn minnares George Sand waren in alles elkaars tegenpolen. „Ik denk dat ze wel degelijk verliefd zijn geweest op elkaar en dat de kunsten hen bond. Maar het kon niet anders dan dat hun relatie niet zou blijven voortbestaan.” Actrice Van den Hurk brengt samen met de jonge pianist Alexander Drozdov de relatie tussen de componist en de schrijfster tot leven in de voorstelling *Chopin?*. „Een vrouw op de sport-scholen waar ik regelmatig kom, bracht mij in contact met Alexander. Ze wist dat ik met Chopin bezig was. ‘Een kennis van mij speelt in de Bachzaal’, vertelde ze. Ik ben gaan luisteren en zag precies de Chopin waarover ik had geschreven: jong, donkerblauwe ogen, ovaal gezicht met een witte, ziekelijke teint. Hij speelde preludes van Chopin. Toen ik hem hoorde, wist ik: hij moet aan deze voorstelling meedoen.” *Chopin?* is de eerste klassieke componist die Van den Hurk onder handen neemt. Er staan vier portretten gepland van grote componisten. Daar schuilt een idealistische visie achter. „Ik wil niet meedoen aan de vervlakking waarin we momenteel zitten”, stelt de actrice. „Als we daarmee doorgaan, drogen onze artistieke bronnen op. Ik zou graag willen dat mensen meer naar klassieke muziek gaan luisteren. Misschien helpt het als we verhalen vertellen over het ontstaan van die muziek. Toen ik op de toneelschool zat, werd mij de betekenis van de klassieke muziek voor de wereld bijgebracht. Dat moeten we nu weer doen, anders raakt die muziek verloren.”

Aan de andere kant, erkent ze, is ze na

bijna een kwart eeuw werken als actrice toe aan iets nieuws. „Vaak ben ik bezig geweest met ideeën van regisseurs. Na zoveel jaar ervaring voel ik de behoefte om zelf dingen te maken. Voorstellingen bedenken, schrijven, regisseren. Daar ben ik heel voorzichtig aan begonnen. Ik pretendeer niet dat ik vernieuwend theater maak; ik vind het gewoon heerlijk om zo kleinschalig te werken.”

Aanleiding voor de serie voorstellingen over componisten vormde een artikel dat ze las over een Engelse concertvoorstelling. „Het script van die productie vond ik teleurstellend. Het ging over de briefwisseling tussen Clara Schumann en Johannes Brahms. Het was een opeenstapeling van feiten. Een prachtig idee dat ik op een andere manier wilde invullen.”

Een speurtocht leidde tot het boek *The loves and lives of famous composers*. „Een te gek boek waarin in een paar pagina's de hoogtepunten uit het leven van mensen als Tsjajkovski, Beethoven, Satie en Chopin wordt beschreven. Die verhalen prikkelden mijn fantasie; daar kon ik wat mee.”

De relatie tussen Chopin en Sand zette haar aan het schrijven. „Ik wilde af van het opsommen van feiten. Ik koos ervoor om er iets persoonlijks van te maken. Om de karakters van beide mensen te laten zien. Duidelijk maken wat ze wilden en waarom dat niet lukte. Dat verhaal filter ik naar mijn smaak. Het is grotendeels gebaseerd op feiten, maar ik vertel wat ik interessant vind.” Daar komt, weet ze nu al, commentaar op van de doorgewinterde kenners. „Het zij zo. In het theater mag je die vrijheid nemen. Ik maak me wat dat betreft meer zorgen over de voorstelling over Bach. Die man leidde een saai leven. Dus zoek ik naar mogelijkheden om dat saai leven interessant te maken op toneel.”

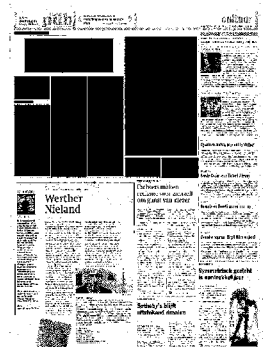
In *Chopin?* (het vraagteken moet bena-

drukken dat het om een interpretatie van Van den Hurk gaat) begint ze bij de eerste ontmoeting tijdens een soiree in 1838. Het verhaal eindigt acht jaar later wanneer de romance over is. „Sand was een politiek geëngageerde vrouw die haar mening niet onder stoelen of banken stak. Chopin daarentegen was een talentvolle en zeer gedisciplineerde muzikant die leed aan smetvrees. Zij wilde dat kwetsbare jongetje koesteren, hij genoot van de krachtige vrouw die alles voor hem deed. Maar ze hadden allebei heftige karakters.”

In de voorstelling is pianist Drozdov de grote tegenspeler.

Yvonne van den Hurk: „Dat heb ik niet eerder meegemaakt. We speelden deze voorstelling al een paar keer in huiskamers bij mensen thuis. Daar raakte ik soms helemaal in de ban van het pianospel van Alexander. Hij vertolkt de muziek van Chopin zo waanzinnig goed dat ik soms vergat dat ik tekst heb. Ik merkte bij het publiek dat het daarvoor ook voelde waarom bij die rippere, oudere vrouw een liefde ontbloeide voor de zes jaar jongere componist.” Zelf heeft Van den Hurk de liefde voor het pianospelen weer teruggevonden. „Ik heb vroeger negen jaar pianoles gehad. Toen was het verboden om fouten te maken. Na de toneelschool kwam ik bij een vriendin die in huis een piano had staan. Ze speelde met een hoop fouten. ‘Geef nijs’, zei ze. ‘Ik speel op mijn manier.’ Dat kan dus óók, dacht ik.” En ja, Van den Hurk speelt ook Chopin. Thuis.

 Chopin? Te zien: o.m. vanavond Kunst- en Cultuurcentrum Wageningen, 13 Velp en 12/2 Junushoff Wageningen.

Meer informatie: www.winterspelen.net

Yvonne van den Hurk over Chopin: „Hij genoot van de krachtige vrouw die alles voor hem deed.”

Foto: Gerlinde de Geus/GPD